



ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΤΑ ΠΗΔΗΜΑΤΑ.



— Άφες, άφες άν θέλῃς δέσποτ' Αβδηρίτα, άφες με, νά χαρῆς τόν διάδολόν σου! νά δικαιολογήσω ἐγώ εἰς ἕνα κάποιον τρόπον διαβολικόν, τήν μὴ ἐμφάνισίν μας ἐπὶ τῆς σκηνῆς, τήν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα, ὅτε ὑπουργοὶ ἰδιῶται, διπλωμάται, πολιτικοὶ, ἐφημεριδογράφοι ποικιλόχροοι, κυρίαι μὲ στενόχωρον καρδίαν, ὡς ὁ στηθόδεσμός των, πλῆθος ἄπειρον ἀναγνωστῶν, πρόσθεσ τώρα καὶ οἱ καλοὶ συνδρομηταί μας, περιέμενον μὲ μειδίαμα πάντοτε εἰς τὰ χεῖλη νά διέλθωσι τὰς σελίδας σου, τὰ πηδήματά μου· καὶ ἄλλοι νά πεισμώσωσιν ὀλίγον μὲ τήν τρέλλαν τοῦ ἐνός, καὶ τήν σωφροσύνην τῆς ἄλλης, νά γελάσωσι πολλοὶ καὶ τέλος συμπολιτευόμενοι καὶ ἀντιπολιτευόμενοι χαῦνοι, ἀναμένοντες ἐκ τῆς ἐμφανίσεως ἡμῶν τήν συγκίνησιν, ἣτις εἶναι ἡ ζωή, νά νυστάξωσιν εἰς τὰ πολιτικά μας. Άφες με, λέγω, καὶ θά ἰδῇς, μά! τοὺς θαυματουργοὺς ὀνυχάς μου, τῶν ὁποίων εἰσέτι δὲν ἠθέλησες νά δοκιμάσῃς τὰ πολιτικά θαύματουργήματα, ὅτι τὸ κοινὸν τοῦ ὁποίου ἐκινήσαμεν τήν περιέργειαν, σὺ μὲν διὰ τῶν πρωτοτύπων σου, ἐγὼ δὲ διὰ τῶν πηδημάτων μου, θά μείνῃ εὐχαριστημένον πλεόστον εἰς τήν διαβολικὴν μου παρὰ τήν χριστιανικὴν σου ἐξομολόγησιν, τήν ὁποίαν καθὼς μαντεύω σκοπεῖς νά κάμῃς.

— Καλὲ τί τεριάζει; μὲ τοιαύτην μωρολογίαν, ὡς ἤρχισες, καταλαμβάνω ποῦ θά καταντήσῃς.

— Μὲ συγχωρεῖς, κύριε, αὐτὸ ἦτο εἰς μικρὸς πρόλογος, ὅστις ὅμως (καὶ ἂς μᾶς συγχωρήσουν διὰ σήμερον οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν) δὲν θά ἔχῃ ἐπίλογον, διότι κάμνει ζέστην πολλήν, καὶ ὁ πόλεμος τῶν Ἀγγλῶν κατὰ Κινέζων καθίσταται σοβαρὸς· διότι εἰς τὴν Γαλλίαν κατὰσχουν τὰς ἐφημερίδας καὶ ἀνακαλύπτουν συνωμοσίας, ἐνῶ ἡ ἱπαστυνομία μας συγχρόνως καταβρέχει.

Πλὴν τέλος πάντων ἄκουσον καὶ τί θὰ γράψω.— ἰδοὺ

Κύριοι 518 Συνδρομηταὶ τοῦ ΑΒΔΗΡΙΤΟΥ.

Μικρὰ ἀδιαθεσία, τὴν ὁποίαν ὁ Ἱατρός μου ἐχαρὰκτῆρισε κωλινόπονον, καὶ τινες πονηροὶ διπλωμάται ὠνόμασαν *πολιτικόπονον* (ἐνῶ διαμαρτύρομαι, ὅτι ποτὲ μου οὐτ' ἐγὼ οὐτ' ὁ Ἀβδηρίτης ἐφάγομεν, οὐτ' ἀνείχθημεν μὲ πολιτικούς) μοῦ ἔκοψε τὰ ὕπατα, καὶ μὰ τὴν οὐράν μου, ὅσῳ ἐλαστικὸς διάβολος καὶ ἂν ἦμαι, δὲν ἡδυνήθην ὅμως νὰ πηδήσω μὲ φιλελεύθερο βῆμα, καὶ οὕτω, πιστεύσατέ με, ἡναγκάσθην καὶ ἐγὼ νὰ μείνω ἀργός, καὶ σεῖς καλοὶ μου περίεργοι, νὰ ἀνησυχεῖτε περὶ τῆς υγείας μας, καθὼς πολλῶν αἱ ἐπισκέψεις μᾶς ἐκολάκευσαν.

Τέλος πάντων σὰς εἰδοποιοῦμεν, ὅτι σήμερον εἵμεθα πολὺ καλὰ εἰς τὴν υγείαν μας, καὶ ὅτι ἂν δὲν ἡδυνήθημεν νὰ σὰς εἴπωμεν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, — πῶς ἐν ῥάπισμα ἐπὶ τῆς παρειᾶς τοῦ Κυρ. Ἀστυνόμου πληρώνει φόρον 10000 δραχ. εἰς 93 ἀμαξηλάτας διτηρημένον καὶ

Πῶς ὁ συντάκτης τῆς Ἑλπίδος, ἐζήτησε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀβδηρίτου ἐπὶ πινακίου, διότι, λέγει, ἐξυθρίζει τὴν τιμιότητά του!!! πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει καὶ

Πῶς παίζουσιν αἱ σειρῆνες, εἰς τὰ γαλανὰ ὕδατα τῶν λουτρῶν τοῦ Πειραιῶς καὶ

Ὅποιας ὥραίας ἀναμνήσεις ἀφῆκεν ἡ κατοχή.

Τί γίνεται ὁ Ἀθηναῖκός περίπατος, ὁ Πειραιϊκός, τὰ καπέλλα, οἱ σιδηροὶ μας ποδόγυροι, ὡς ἂν ἐλέγωμεν οἱ σιδηρόδρομοι καὶ

Ὀλίγα τέλος πρέποντα περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρείας καθὼς καὶ τόσα ἄλλα, εἰς τόσα μας κομψὰ καὶ εὐστροφὰ πηδήματα. Οὐχ' ἦττον ὅμως, εἵμεθα εἰς θέσιν νὰ καθησυχάσωμεν πάντα φόβον σας περὶ τῆς μὴ ἐξακολουθήσεως τοῦ ἔργου καὶ τῶν υποχρεώσεων, ἅτινα ἀνεδέχθημεν ἀπέναντι ὑμῶν καὶ ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ διαβόλου δὲν πίπτει ἀπέναντι μικρᾶς ἀδιαθεσίας, διότι οἱ διάβολοι δὲν ἀποθνήσκουν καὶ ὅτι ἐνόςῳ ὑπάρχει κοινωνία ἑλληνική, τὸ δαιμόνιον θέλει πηδᾷ εὐστοχα, καὶ ὁ Γέρων Ἀβδηρίτης ἑτοιμος εἶναι νὰ χύσῃ καὶ τὴν τελευταίαν ρανίδα τῆς μελάνης του, σκιαγραφῶν τὰ πηδήματα τοῦ διαβόλου του, εἰς τὰ ὁποῖα τέρπονται 518 συνδρομηταὶ, πρὸς τοὺς ὁποίους σφίγγων σήμερον τὴν χεῖρα, τοῖς ἀπευθύνει τὸ χαῖρε.

— Σοὶ ἀρέσκει;

— Εἶσαι ἓνα παμπόνηρο, εἶπεν ὁ Ἀβδηρίτης καὶ ἐμειδίασε.

Δ. Ν. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ.